GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
Romănia și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retramitŭ.

Nr. 70. *Dumineca, 29 Martie (10 Aprilie).* **1887.**

Brașovŭ, 28 Martie 1887.

Astă iérnă unulŭ din aderențiĭ fóiei nóstre se plângea amarŭ asupra indiferentismului ce domnesce aḍĭ între Româniĭ noștri cu carte dela orașe și dela sate cu privire la afacerile naționale.

Inregistrândŭ acéstă plângere noi amŭ recunoscutŭ, că rĕulŭ esistă în adevĕrŭ, dér amŭ adausŭ: trebue sĕ cunóscemŭ mai întâiu isvorulŭ rĕului, décă voimŭ sĕ'lŭ combatemŭ cu succesŭ.

De ce se lățesce atâtŭ de tare indiferentismulŭ între noi? De ce atâta indolență și oportunismŭ pe tóte cărările?

La întrebările aceste nu putemŭ rĕspunde mai bine și mai nemeritŭ, decâtŭ citândŭ următórea constatare, ce-o face unŭ altŭ amicŭ altŭ nostru în corespondența sa din Ciceu, comitatulŭ Dobêcei, publicată în numĕrulŭ de erĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“:

„Unde poporulŭ are conducĕtorĭ harnicĭ și conscii de chiămarea lorŭ, acolo face minunĭ, pe lângă tótă sĕrăcia ce'lŭ apasă“.

Acésta este o părere, ce și a câștigat'o corespondentulŭ nostru nu din audite, nicĭ din cetite, ci pe temeiulŭ esperienței, ce a făcut'o visitândŭ mai multe comune din comitatulŭ Solnocŭ-Dobêca.

Faptele vorbescŭ mai viu decâtŭ orĭ ce reclamă și, harŭ Domnului, mai aflămŭ încă prin comunele nóstre sătesci preoțĭ și învĕțătorĭ harnicĭ, cărora nu trebue sĕ le fiă rușine de faptele lorŭ.

Dér în casulŭ de față nu se tractéză de mulțumirea sufletéscă a acestora, ci de resultatele reale dobêndite în folosulŭ poporului, de fructulŭ muncei și alŭ ostenelelorŭ conducĕtorilorŭ lui.

Și nu numai amiculŭ nostru din Ciceu s'a convinsŭ, că unde conducĕtorii suntŭ bunĭ, poporulŭ face minunĭ, cu tótă sĕrăcia lui. S'au convinsŭ înaintea lui mulțĭ alții, ne-amŭ convinsŭ și noi și se póte convinge în fiece momentŭ orĭ și care.

Comunele, carĭ suntŭ așa de norocóse sĕ aibă preoțĭ și învĕțătorĭ conscii de chiămarea lorŭ, progreséză, unele mai încetŭ, altele mai curêndŭ, dér progreséză spre bine și de sigurŭ că în asemenĭ comune nu se va încuiba indiferentismulŭ și indolența față cu causa bisericéscă și scolară. Vei întêlni însĕ nepăsarea și pĕcătoșia cu carulŭ în acele comune, carĭ suntŭ rĕu conduse, unde preotulŭ și dascălulŭ nu facŭ nimicŭ spre a deștepta poporulŭ și alŭ îndemna la muncă și la fapte nobile și folositóre.

Ce urméză de aicĭ?

De sigurŭ nu urméză, că insuficiența mijlócelorŭ materiale ar fi causa, că în cutare séu cutare comună țĕranii noștri au mai multŭ interesŭ pentru cârciumă decâtŭ pentru scóla lorŭ; nu urméză nicĭ că prigonirile și asupririle, la carĭ suntŭ espușĭ, i-arŭ face așa de indolențĭ față cu causa lorŭ scolară și bisericéscă. Din contră este în natura lucrului ca omulŭ lipsitŭ de mijlóce se se străduiéscă a și agonisi avere, ér celŭ prigonitŭ sĕ nisuiéscă a se apĕra.

Urméză însĕ de aicĭ, că sătênulŭ trebue sĕ aibă pe cineva, care sĕ-i premérgă cu esemplu, care sĕ 'lŭ îndemne la muncă pentru agonisirea averei și la luptă în contra nedreptățirilorŭ, care sĕ'i deștepte interesulŭ pentru scólă și biserică. Nenorocirea comunelorŭ, în carĭ s'a încuibatŭ indiferentismulŭ este dér lipsa de conducĕtorĭ carĭ sĕ-și împlinéscă cu consciențiositate și cu înțelepciune misiunea lorŭ.

Dér mai urméză din tóte aceste încă unŭ lucru de mare importanță pentru cunóscerea rĕului ce bântuie aḍĭ poporulŭ nostru.

Décă este adevĕratŭ, că țĕranulŭ are lipsă de cineva, care sĕ-lŭ sfătuiască și sĕ-lŭ deștepte îndemnându-lŭ la fapte bune, atuncĭ totŭ așa de adevĕratŭ este, că și preoții și învĕțătorii dela sate au lipsă de sfaturĭ bune și înțelepte, și ei trebue sĕ aibă pe cineva, care sĕ-i însuflețéscă prin îndemnurĭ și esemple bune și sĕ controleze purtarea lorŭ, căcĭ ar însemna a pretinde prea multŭ dela aceștĭ preoțĭ și învĕțătorĭ, carĭ au crescutŭ și s'au desvoltatŭ în condițiunĭ de multe orĭ prea modeste, ca sĕ fiă fără de scăderĭ.

Cine sĕ premérgă cu esemplulŭ fruntașilorŭ dela sate, cine sĕ-i deștepte și sĕ le controleze faptele, décă nu conducĕtorii din centre, dela orașe?

Când vedemŭ așadér, că în cutare comună preotulŭ și învĕțătorulŭ nu lucréză nimicŭ și se cufundă cu satŭ cu totŭ în nomolulŭ indiferentismului, nu trebue óre sĕ ne gândimŭ la ḍicala, că dela capŭ sĕ împute pescele?

Indolența rĕmâne indolență pe têrêmulŭ afacerilorŭ bisericescĭ și scolate ca și pe acela alŭ afacerilorŭ politicei naționale și décă preotulŭ séu învĕțătorulŭ dintr'unŭ satŭ nu va lucra nimicŭ pentru înaintarea culturei poporului, de sigurŭ că nu se va interesa nicĭ pentru sórtea lui politică.

Décă dér nu se manifestă în sînulŭ poporului destulŭ interesŭ pentru afacerile naționale, causa este și rĕmâne lipsa séu defectuositatea conducerei.

Din tóte resultă că indiferentismulŭ stricăciosŭ în afacerile naționale, ce ne bântuie aḍĭ, își are sorgintea în nelucrarea séu neinteresarea celorŭ din fruntea conducerei.

Din afară.

Corespondentulŭ ḍiarului *„Figaro“* a avutŭ o interesantă *întrevorbire* cu bărbatulŭ de statŭ rusŭ br. *Jomini*. Acesta ḍice, că *Bismarck* se rógă în genunchĭ de Rusia, ca sĕ mérgă în Bulgaria. „Austria va tăcé, ḍise Bismarck; Rusia este stăpână peste Orientŭ și eu o sprijinescŭ contra tuturora.“ Jomini ḍise, că décă Rusia ar urma acestui sfatŭ, ar avea în contra ei pe Austria, Anglia, Italia și póte și pe Turcia. Țarulŭ observă cursa ce i se 'ntinde dér nu va merge în Bulgaria. Ce privesce alianța celorŭ trei împĕrațĭ, după cunoscutele declarațiunĭ ale lui Kalnoky, nu mai póte fi vorba de o reinoire a ei. Rusia vrea sĕ 'șĭ păstreze libertatea de acțiune, căcĭ nu voesce sĕ sufere echilibrulŭ europênŭ prin pré marea influință a unei séu altei puterĭ. In casulŭ unui rĕsboiu între Germania și Francia, Rusia va sta cu armele în mână, spre a interveni în momentulŭ potrivitŭ, căcĭ ea nu va lăsa sĕ fiă Francia nimicită. E greu a prevedé, care ar fi atitudinea Rusiei față cu Austria. Rĕsboiulŭ germano-francesŭ ar dura multŭ timpŭ, armata germană însĕ din causa compunerei sale n'ar puté suporta rĕsboiulŭ mai multŭ ca unŭ anŭ, și acésta 'i unŭ avantagiu pentru Francia. Bismarck vré pacea, elŭ scia că armata francesă e bună, dér prin arta sa diplomatică voesce sĕ'șĭ măréscă opera pe cale pacînică. Elŭ e îngrijatŭ de unitatea germană, este absolutŭ necesarŭ sĕ se convingă mai întâiu de intențiunile pacînice ale Franciei și Rusiei, spre a'șĭ puté îndrepta privirea înăuntrulŭ imperiului. De aceea Francia și Rusia trebue sĕ 'șĭ păstreze libertatea acțiunei lorŭ.

Noulŭ ministerŭ italianŭ, despre a cărui formare amŭ fostŭ însciințațĭ, se compune astfelŭ: Depretis la esterne, Crispi la interne, Bertole-Viale la rĕsboiu, Zanardelli la justiția, Saracco la lucrărĭ publice. Ceilalțĭ ministri, afară de Robilant dela esterne, Ricotti dela rĕsboiu, Tajani dela justiția și Genala dela lucrărĭ publice, a cărorŭ demisiune a fostŭ primită, rĕmânŭ la departamentele lorŭ. După cum comunică „Tanfulla“, contele Robilant a cerutŭ sĕ iasă din personalulŭ diplomaticŭ și sĕ fiă pusŭ în disponibilitate ca generalŭ.

Foile italiane întêmpină peste totŭ fórte amical noulŭ ministerŭ. Chiar foile opoziționale îi profețescŭ o lungă durată. Maioritatea pe care potŭ conta Crispi și Depretis va fi fórte mare. Crispi se bucură de marĭ simpatii, e omŭ cu autoritate și cu influință; Zanardelli ca jurisconsultŭ e imparțialŭ; Saracco e o garanță, că cheltuelile pentru lucrările publice se vorŭ restrînge; Bertolè-Viale e unŭ escelentŭ administratorŭ, elŭ a pusŭ basa actualei organisațiunĭ a armatei.

O telegramă din Bruxela către „Standard“ pretinde a sci, că tractările începute deunăḍile pentru formarea unei *confederațiunĭ balcanice* arŭ fi înaintatŭ atâtŭ de departe, încâtŭ sĕ se fi stabilitŭ o înțelegere fórte intimă între Bulgaria și Serbia, cuprindêndu-se în ea și o convenția militară. România, ḍice, se va alătura în scurtŭ timpŭ la acéstă alianță. O convențiune subscrisă formalŭ séu unŭ tractatŭ nu esistă, dér schimbulŭ de părerĭ făcutŭ între Bulgaria, România și Serbia ar fi adusŭ cu sine amintita înțelegere care, probabilŭ, sĕ fi obținutŭ încuviințarea prințului Bismarck și a contelui Kalnoky. Grecia sĕ fi refusatŭ a întra în acéstă învoială din motivŭ că greutățile ei interne nu i-arŭ permite acésta.

Corespondentulŭ din Viena alŭ ḍiarului „Standard“ comunică acestei foi, că Katkoff ar fi fostŭ amenințatŭ că va fi omorîtŭ, décă nu va îndupleca pe Țarulŭ sĕ priméscă proiectulŭ de constituțiune, din care i s'a trimesŭ o copiă litografiată din Londra. Cu tótă influința ce o are Katkoff la Țarulŭ, cu greu îi va da mâna sĕ facă acestuia o asemenea propunere. Ce privesce politica lui Katkoff, din causa căreia fusese chiĕmatŭ la Petersburg și de acolo la Țarulŭ, i s'a datŭ, se ḍice, sfatulŭ, sĕ fiă mai moderatŭ. Și în adevĕrŭ în timpulŭ din urmă se observă óre-care moderațiune în foile lui Katkoff.

Negociările pentru convenția comercială.

Foile din Viena vorbeau de două puncte ale convenției veterinare, contra cărora au făcutŭ obiecțiunĭ delegații românĭ, dér nu nĭ-au spusŭ, carĭ anume suntŭ aceste puncte. „Unirea“ din Bucurescĭ aruncă órecare lumină asupra acestorŭ puncte. Etă ce informațiunĭ primesce acéstă fóiă cu privire la mersulŭ discusiunilorŭ în Viena:

„Delegații austro-ungarĭ au căutatŭ și la întrunirea de acum, ca și la cele din anulŭ trecutŭ, a înfățișa România ca făcêndŭ parte din zona în care epizootiele suntŭ permanente și, porniți din acestŭ falsŭ punctŭ de vedere, au pretinsŭ a se stipula în viitórea convențiune mĕsurĭ carĭ, de faptŭ, ar nimici cu totulŭ comerciulŭ de vite din România și decĭ cultura vitelorŭ.

Cu alte cuvinte, au căutatŭ sĕ capete formalŭ dreptulŭ d'a face şi pe viitorŭ, ceea ce dela 1881 încóce au făcutŭ arbitrarŭ, spre a opri vitele din România sĕ pĕtrundă în Austro-Ungaria.

Cestiunea e d'unŭ interesŭ capitalŭ pentru România, interesŭ mai mare decâtŭ cerealele; căcĭ cerealele române se potŭ primi, fără neajunsurĭ in Ungaria, de vreme ce numai primindu-se, se potŭ esporta cerealele ungare, care suntŭ mai scumpe; pe când din contră, importarea de vite din România ar face o seriósă concurentă produselorŭ similare pentru că pe d'o parte suntŭ mai eftine, ér pe de alta carnea lorŭ e mai bună, de vreme ce în generalŭ vitele din România nu se îngraşă cu borhotŭ.

Se înţelege, că discuţiunile între delegaţĭ trebue sĕ fi fostŭ fórte interesante. Delegaţii imperiului vecinŭ, pornindŭ dela idea ce mai susŭ arătarămŭ, au pretinsŭ:

1) ca orĭ ce transportŭ de vite din România sĕ fiă supusŭ, la frontariă, inspecţiunei veterinarilorŭ austro-ungarĭ, carĭ sĕ-lŭ potă refusa, chiar decă certificatele veterinarilorŭ românĭ ar constata perfecta sănătate a vitelorŭ;

2) ca transportulŭ sĕ nu se facă decâtŭ pe căile ferate, şi:

3) ca vitele sĕ nu fiă duse decâtŭ la abatoriele ce li se vorŭ destina.

Orĭ cine vede, că aceste pretenţiunĭ însemnéză a pune dela începutŭ şi în principiu în bănuială constatările veterinarilorŭ românĭ; însemnéză a lăsa pe esportatorŭ la buna graţiă a unorŭ funcţionarĭ streinĭ, care potŭ sĕ fiă totŭ aşa de puţinŭ riguroşĭ, cum au fostŭ în casulŭ lui Dinu Mocanu, acum câţĭ-va anĭ; şi, în sfirşitŭ, a lua transporturilorŭ de vite din România folosulŭ d'a avea concurenţă între cumpărătorĭ.

In asemenĭ condiţiunĭ, se înţelege de sine, că tratările nu puteau fi lungĭ; delegaţii românĭ nu puteau primi aceste condiţiunĭ; căcĭ primirea lorŭ ar fi echivalatŭ cu jertfirea unuia din cele mai însemnate interese economice ale ţĕrii. Şi informaţiunile nóstre ne spunŭ, că n'au primitŭ aceste condiţiunĭ

Totuşĭ, spre a da o nouă dovadă de bună-voinţa României pentru încheierea unei convenţiunĭ cu Austro-Ungaria, delegaţii românĭ au presentatŭ şi dênşii unŭ proiectŭ de care vomŭ vorbi în numĕrulŭ viitorŭ.«

Cehii şi Maghiarii.

Intre Cehĭ şi Maghiarĭ s'a încinsŭ o certă înfocată din causa agitaţiunei în Boemia, ca sĕ nu se mai cumpere făină şi în genere producte unguresci. Se înţelege, că conflictulŭ dintre foile din Pesta şi Praga nu se mărginesce numai la făină, ci discuţiunea a trecutŭ în domeniulŭ politicei, ventilându-se şi cestiunea dualismului şi a federalismului. Foculŭ l'a deschisŭ „Nemzet“ contra „Politik“ din Praga. Acésta a ripostatŭ şi acum îi vine în ajutorŭ şi „Narodni Listy“, care esclamă indignatŭ: „Spuneţi-ne pentru Dumnedeu, décă puteţĭ: făcu-tu-nĭ-a vreodată Maghiarulŭ vr'unŭ bine, orĭ dóră nu ne a strivitŭ totdéuna de părete pumnulŭ maghiarŭ, fiă în trebuirile politice séu economice?...“ „Sĕ încerce numai Maghiarii, vomŭ vedé atuncĭ, care va fi celŭ mai tare.“

„Pesti Naplo“, la rêndulŭ lui, deschide şi elŭ foculŭ, imputândŭ Cehilorŭ, că cu ajutorulŭ Croaţilorŭ şi a celorlalţĭ Slavĭ din Ungaria voescŭ sĕ fundeze o împĕrăţiă mare slavică pe base federalistice. „Décă,“ dice fóia maghiară, „egemonia Slavilorŭ din Austria va face imposibilă susţinerea dualismului, atuncĭ ce va urma de aicĭ? Ore unitatea imperiului? Nu, ci tocmai contrarulŭ. Incetândŭ pactulŭ dela 1867 întră în vigóre vechia uniune personală. Cu tótă fidelitatea ce-o avemŭ către regele nostru trebue sĕ apĕrămŭ drepturile patriei nóstre şi sĕ facemŭ ţéra nóstră independentă de rivalitatea stricăciósă a patrioţilorŭ austriacĭ.“

Certa între Maghiarĭ şi Cehĭ a luatŭ aşa dér precum, se vede, unŭ caracterŭ fórte seriosŭ şi de astădată nu suntŭ prospecte, că ea va înceta curêndŭ.

SCIRILE DILEI.

Ni se anunţă din *Turda*, că *„clubulŭ electoralŭ alŭ partidei naţiunale române“* s'a constituitŭ în 3 Aprilie în Turda, cu centrulŭ comitatului Turda-Arieşŭ.

—x—

O nouĕ ordinaţiune: ministrului honvedilorŭ stabilesce loculŭ şi timpulŭ ţinerei *cursului pentru instruirea oficerilorŭ de glóte*. Cursulŭ se va începe cu diua de 12 Aprilie st. n. 1887 în următórele localităţĭ din Ardealŭ: 1) Braşovŭ, Bistriţa, Ciucsereda, Deşiu, Deva, Elisabetopole, Cluşiŭ, Lugoşiŭ, Tergulŭ Mureşului, Sibiiu, Gilău, şi în mai multe localităţĭ din Ungaria, între carĭ: Budapeşta, Oradea, Sigetulŭ Marmaţiei etc. 2) cu diua de 6 Maiŭ: în Deva, Ciucsereda, Făgăraşiŭ, Cluşiŭ, Kezdioşorheiŭ, Tergulŭ Mureşului, Aiudŭ. — In timpulŭ vacanţelorŭ scolare se va ţine cursŭ în: Brasovŭ, Cluşiŭ, în Secuime şi în mai multe localităţĭ din Ungaria, Cursulŭ pentru călăritŭ se va începe din 12 Aprilie stil nou în mai multe localităţĭ din Ungaria, ér pentru Transilvania se va ţine în Tergulŭ Mureşului. Cei ce s'au înscrisŭ pentru cursulŭ de călăritŭ suntŭ avisaţĭ a se insinua la comanda respectivă de regimentŭ până la 11 l. c., mai târdiu nu se vorŭ primi decâtŭ la cursulŭ pentru pedestrime. Alte cursurĭ pentru instruirea oficerilorŭ la glóte nu se vorŭ înfiinţa

—x—

Epidemia de *pojarŭ* în Sibiiu începe a deveni mai periculósă în unele casurĭ. S'a întêmplatŭ chiarŭ că câte unŭ copilŭ în timpŭ de 4—6 sĕptĕmânĭ căpĕta bóla de două orĭ. In *Cristurulŭ secuescŭ* şi comunele dimprejurŭ graséză asemenea în mare mĕsură pojarulŭ *între copii*. Şcólele s'au închisŭ din causa acesta; dintre numeroşiĭ bolnavĭ numai unŭ singurŭ casŭ de reînsănĕtoşare s'a ivitŭ până acum.

—x—

In comuna *Cigmău*, comitatulŭ Solnoc-Dobêca, a fostŭ mare *incendiu* la 3 Aprilie c. Foculŭ a isbucnitŭ din casa lui Teodorŭ Ifranu. Vêntulŭ a împrăştiatŭ flacările şi au arsŭ 29 case împreună cu tóte clădirile de economiă din jurŭ. Din cei bântuiţĭ de focŭ 13 inşĭ suntŭ mai cu totulŭ lipsiţĭ de avere. Numai 6 din ei au fostŭ asiguraţĭ. Paguba e socotită cam la 20,000 fl. v. a.

—x—

Academia română a alesŭ membri corespondenţĭ pe d-nii I. *Calenderu* pentru lucrările sale asupra dreptului Romanŭ, pe d. *Vîrgolicĭ Ştefanŭ*, pentru lucrările sale literarĭ, pe d. *Leconte de Loni*, restauratorulŭ Curţii de Argeşŭ, şi pe d. Th. *Burada* pentru lucrările sale istorice şi arheologice. Vinerĭ a fost şedinţă publică; domnii: *Ureche* a cetitŭ din istoria bisericei (o frumósă poveste populară). *Hajdĕu* despre vorba *an* şi *Bacaloglu* despre electricitate (nouĕle descoperirĭ).

—x—

Certe de confinie între Austria şi Rusia. Tómna trecută merse o comisiune mixtă, constătătóre din amploiaţĭ ruşĭ şi austriacĭ, la frontiera ruso-austriacă în localităţile mărginaşe, Socaiŭ, Camionca, Strumilova, Zaberze, Borszov şi în alte ţinuturĭ, carĭ despartŭ guvernamentele Volhyniei şi alŭ Podoliei, cu scopŭ d'a regula, rectificândŭ la unele puncte linia fruntariei. Guvernulŭ rusescŭ însĕ n'a încuviinţatŭ rectificările făcute de acéstă comisiune, reclamândŭ pe basa unei charte făcută la 1829 ca teritorŭ rusescŭ o parte a ţinutului dintre Sloninvka şi Szczyruv. Dilele trecute s'a resuscitatŭ din nou acéstă cestiune. In curêndŭ va merge la faţa locului altă comisiune mixtă spre a rectifica definitivŭ aceste linii de fruntariă; căcĭ în starea de adĭ au adusŭ multă pabugă poporaţiunilorŭ limitrofe, dândŭ chiarŭ ansă la conflicte seriose între proprietarii ruşĭ şi ţĕranii galiţianĭ.

—x—

Consiliulŭ superiorŭ alŭ *Băncei austro-ungare* a hotărîtŭ sĕ se înfiinţeze o *filială* în *Oradea-mare*.

—x—

Consulatulŭ austro-ungarŭ fu încunosciinţatŭ din partea guvernatorului generalŭ alŭ Varşoviei, că ţĕranilorŭ din Galiţia, carĭ se îndeletnicescŭ a merge dincolo de frontieră în *Polonia rusescă*, la munca câmpului, le este permisă intrarea şi în acestŭ anŭ numai pe lângă observarea prescriselorŭ ordinĭ de până acĭ.

—x—

Doctorulŭ în medicină *Mitrea*, românŭ de origină şi actualmente în serviciulŭ guvernului Ţĕrilorŭ-de-josŭ, în Atsin, insula *Sumatra din India*, a comandatŭ — scrie »Rĕsboiulŭ« — o cantitate óre-care de vinŭ românescŭ albŭ şi negru, în sticle, la d. Iulianŭ Oprescu. Comanda fu realisată şi cu tótă distanţa lungă, vinulŭ, după cum arată numitulŭ doctorŭ, nu numai că a ajunsŭ în cea mai bună stare, dér clima tropică d'acolo n'a avutŭ nicĭ o influenţă asupra calităţii lui. — D-sa mai spune, că cu ceva silinţă s'ar pute introduce în partea locului vinurile românescĭ, mai cu semă cele albe, cu multŭ succesŭ, căcĭ celŭ trimisŭ a fostŭ admiratŭ atâtŭ pentru escelentulŭ lui gustŭ, câtŭ şi pentru calitatea sa d'a resista la o mulţime de inconveniente resultândŭ din causa transportului, şi mai cu semă a climei.

—x—

D-şóra *Maria Kopanitsch* fiica şefului staţiunei telegrafice de aici, *se va cununa* la 12 Aprilie n. c. 4 óre p. m. în biserica evangelică din cetate cu d-lŭ *Stefanŭ Gencsy*, secretarŭ financiarŭ şi inspectorŭ de dare reg. unguresců alŭ comitatului Braşovŭ şi Făgăraşŭ. — Felicitările nóstre!

—x—

Lui Mantov, prefectulŭ Rusciucului, îi merge mai bine. Unŭ consiliu de medicĭ ce s'a ţinutŭ alaltăerĭ şi-a datŭ părerea, că Mantov a scăpatŭ de orĭ-ce periculŭ. Oficerulŭ bulgarŭ, care fu asemenea rănitŭ de unŭ asasinŭ în Rusciucŭ, pe care d-nulŭ doctorŭ Severeanu l'a visitatŭ Sâmbătă la Rusciucŭ, a fostŭ adusŭ în Bucurescĭ şi aşedatŭ în casa de sănătate a doctorului Severeanu, de către care i se va face o operaţiune.

—x—

După cum se comunică din *Atena*, ministrulŭ-preşedinte Trikupis a presentatŭ camerei eline unŭ proiectŭ, prin care, votându-se de cameră, s'ar asigura principelui de coronă *Constantinŭ* unŭ *apanagiu* anualŭ de 200,000 francĭ. Pe lângă acestŭ apanagiu în monetă sunătóre se vorŭ mai da principelui de coronă şi două palate ca locuinţă. Se mai dice, că în casulŭ unei absenţe a regelui din ţéră, regenţa i se va preda principelui clironomŭ.

FOILETONU.

Onorabilii.

Conferinţa d-lui St. Velescu, ţinută în séra de 5 Februariu 1887.

Conferenţiarulŭ începe printr'o frumósă glumă, dicêndŭ, că a schimbatŭ sub ectulŭ, dér, adauge d-sa, décă nu mĕ înşelŭ m'a luatŭ curentulŭ epocei ce străbatemŭ.

Işĭ propune a desfăşura cestiunea acésta: *nestatornicia şi pripa îndeletnicirilorŭ nóstre.*

D-deu a făcutŭ lumea în şese dile şi în a şéptea s'a odihnitŭ. Aşa, celŭ puţinŭ, spune Biblia. Noi ómenii înse nu vremŭ sĕ facemŭ acésta. Activitatea nóstră înboldită de curentulŭ progresului rĕu înţelesŭ nu se póte odihni: când nu lucrămŭ cu trupulŭ, mintea nóstră nu stă locului, ideile o pornescŭ prin sfere cunoscute şi necunoscute.

S'ar părea, la prima vedere, că acéstă grăbniciă e unŭ semnŭ de progresŭ. Lucrulŭ însĕ nu stă astfelŭ. Nimicŭ nu se face temeinicŭ şi rĕulŭ e cu atâtŭ mai mare cu câtŭ a cuprinsŭ pe toţĭ, chiar pe aceia, carĭ ar trebui sĕ aibă minte pentru întréga ţéră.

Vremŭ sĕ le facemŭ tóte cum ne trăsneşte prin minte; vremŭ sĕ schimbămŭ legile, socotindŭ că vomŭ vindeca relele sociale, fără a gândi mai departe că astupămŭ o rană, care dă naştere alteia şi mergemŭ aşa din rană în rană, fără a face nicĭ o îmbunătăţire.

Toţĭ vremŭ sĕ fimŭ marĭ, sĕ ni se dică: marele patriotŭ, marele istoricŭ, marele poetŭ, etc., însĕ nimenĭ nu lucréză cu statornicia pentru acésta.

In litere, arte, sciinţe, ne aruncămŭ în notŭ, socotind că grăbnicia şi inspiraţia fugitivă va înlocui o muncă seriósă séu o lipsă de aptitudine Şi acéstă grăbniciă se începe dela capĕtulŭ vieţii. Invĕţătura se face în pripă şi de sigurŭ că n'are temeiu Adesea vedemŭ tinerĭ de 21 de anĭ presentându-se cu mai multe titlurĭ de doctorĭ şi licenţiaţĭ.

Conferenţiarulŭ povestesce relativŭ la acesta o anecdotă. Pe vremea când Manolache Costache era ministru, se presentă la dênsulŭ unŭ tinerŭ sĕ céră unŭ postŭ şi îi arĕtă unŭ sulŭ grosŭ de diplome. Ministrulŭ, după ce le vĕdŭ, îi rĕspunse cu unŭ zimbetŭ ironicŭ: »Una, d-le! una şi bună«.

Aşa şi cu averile. Părinţii noştri şi le-au agonisitŭ cu răbdare şi cu cinste şi erau temeinice. Adĭ toţĭ caută sĕ facă averĭ repede şi când drumulŭ dreptŭ nu duce lesne unde vorŭ, alérgă pe calea piedişă, la falimente, décă suntŭ negustorĭ. Şi li se permite sĕ înşele, pentru că înşelă după legĭ.... legĭ făcute şi ele totŭ în pripă. Dămŭ zorŭ sĕ înfiinţămŭ societăţĭ pe acţiunĭ şi când colo... sfirşescŭ ca „Prevederea».

Căsĕtoriile se facŭ totŭ în pripă. Tinerii, roşĭ fórte de timpuriu de relele unei vieţĭ destrăbălate şi ruinătóre, caută o retragere tihnită în căsĕtoriă. Prea puţinĭ se însóră de dragoste. Cei mai mulţĭ o facŭ din calculŭ şi lucrulŭ merge de grabă. *„Câtă destre are?* se întrebă, „şi, décă rĕspunsulŭ e mulţămitorŭ, tocmela începe în „cincĭ vorbe şi tergulŭ se face în două şi astfelŭ preli-„minăriile fericirei casnice se iscălescŭ de oficerulŭ stărei „civile totŭ cu atâta grabă şi totŭ cu acelaşĭ condeiu, cu „care iscălesce unŭ biletŭ pentru înmormêntare“.

Adĭ în cele mai multe casurĭ nu se însóră Scarlatŭ cu Maria de pildă, ci binaua cutare cu epoletulŭ cutare; moşia cutare cu funcţia cutare, séu banii ghiaţă cu titlulŭ cutare şi aşa mai departe.

Resultatulŭ e că peste câteva lunĭ, preşedintele tribunalului iscălesce hotărîrea de divorţŭ

Décă acesta e căsĕtoria, se înţelege ce va fi familia, basa societăţiĭ şi decĭ ce va fi societatea.

Nu trebue pentru tóte acestea sĕ acusămŭ instituţiile, căcĭ, decă alergămŭ, ne împedicămŭ; vorbindŭ pripitŭ, ne 'ncurcămŭ la limbă; mâncândŭ repede, ne inecămŭ, — nu suntŭ de vină picióreIe, limba, orĭ gura. Totŭ aşa noi, carĭ vorbimŭ repede seu mâncămŭ pripitŭ, suntemŭ de vină. Măcarŭ că suntŭ unii ce mâncă „in pripită colectivitate“ şi nu se înécă.

In statele constituţionale, toţĭ se ridică în potriva erarchiei. Scriitorulŭ vré sĕ devie şefŭ de masă; şefulŭ de masă, directorŭ; directorulŭ, ministru; ér acesta ar vré ca legile sĕ fie făcute aşa încâtŭ elŭ sĕ rĕmâe până la mórte ţintuitŭ pe fotoliulŭ sĕu.

Grăbnicia a datŭ nascere unei bresle, care constituesce aşa disele *omidĭ constituţionale*, bresla *vênătorilorŭ de slujbe grase*. Ei au adusŭ cumululŭ, acéstă bólă aşa de rea a societăţilorŭ democratice. Omenii acéia socotescŭ că décă după legĭ avemŭ dreptŭrĭ la orĭ-ce funcţiĭ le şi putemŭ ocupa cu demnitate pe tóte.

Impregiurările din urmă au adusŭ susŭ ce era josŭ şi au datŭ josŭ ce era susŭ. Acestŭ lucru e firescŭ şi nu putemŭ opri ridicarea celorŭ ce merită; dér a datŭ nascere la o sumă de ambiţiunĭ, la dorinţa d'a fi totŭ mai susŭ decâtŭ suntemŭ şi, ce e mai rĕu, decâtŭ ni se cade.

In vremea giubelelorŭ par'că totŭ se ascundeau

Din comitatulŭ Făgăraşului. La finea anului trecutŭ apărŭ in fóia nóstră cu subscrierea »Olteanulŭ“ o corespondenţă, cu privire la *alegerea de membrii în comisiunea municipală* din cerculŭ electoralŭ V.-Recea. „Olteanulŭ« susţinuse, că d-lŭ vice-comite Grămoiu n'a fostŭ alesŭ între membrii comisiunei municipale, din causă că şî-ar fi perdutŭ auctoritatea şi încrederea alegĕtorilorŭ sĕi.

In privinţa acesta nî-a trimisŭ din Vaida-Recea d-lŭ preotŭ şi învĕţătorŭ *Arseniu P. Bunea* unŭ rĕspunsŭ, pe care însĕ, fiindŭ prea lungŭ şi de interesŭ mai multŭ privatŭ, nu l'amŭ pututŭ publica. D lŭ Bunea se declară cu totulŭ in contra celorŭ susţinute de »Olteanulŭ“ şi susţine, că d lŭ vice-comite Grămoiu, precum în trecutŭ, aşa şi acum se bucură de deplină încredere înaintea alegĕtorilorŭ din V. Recea; ér causa nealegerei sale cu ocasiunea acesta o atribue d-lŭ Bunea mai virtosŭ împrejurărei, că alegĕtorii au fostŭ duşî in rătăcire de alţii. Presupunîndŭ adecă, că d-lŭ Grămoiu ar avé votŭ în congregaţiune in puterea oficiului, au credutŭ că ar fi superfluă alegerea lui. De altă parte, dice d-lŭ Bunea, conducĕtorii din V.-Recea au făcutŭ sĕ se voteze pentru d-lŭ Dejenariu, vrêndŭ a se conforma voinţei inteligenţei din Făgăraşŭ, despre care aflară, că ar fi decişî a nu recomanda între candidaţi pe nici unŭ amploiatŭ. Faptŭ frumosŭ de solidaritate a fostŭ acesta, declară d. Bunea, der nu o stirpire a încrederei alegĕtorilorŭ faţă cu d-lŭ Grămoiu.—Faptulŭ însĕ, că d-lŭ vice-comite Grămoiu a stăruitŭ sĕ se anuleze actulŭ electoralŭ nu prea vorbesce pentru părerile desvoltate de d lŭ Bunea.

Federaţiunea balcanică.

„Gazeta Moscvei“ dice, că óre-când s'a vorbitŭ multŭ la Berlinŭ despre federaţiunea ţĕrilorŭ slave din peninsula balcanică. S'au făcutŭ chiar planurile de acţiune spre a se sci cum va lucra acéstă federaţiune în casŭ de rĕsboiŭ contra Rusiei:

„Două alternative se potŭ întêmpla: Turcia va fi său în partea Rusiei său în contra Rusiei. In casulŭ d'intâiŭ valórea cooperării federaţiunii va fi fórte îndoiósă; der in casulŭ alŭ doilea lucrulŭ se schimbă, pentru că Rusia n'ar avea libertatea mişcărilorŭ sale şi forţele ei arŭ fi împrăştiate căcî ar fi nevoită sĕ'şî apere costele Mărei negre“

»Gazeta observă apoi că, pe timpulŭ prinţului Alexandru, Englitera voia sĕ ia unŭ portŭ bulgarŭ pe Marea neagră. Atuncî era vorba de Burgasŭ; acuma se vorbesce de Varna. Se gândescŭ óre seu nu Englesii la acéstă achisiţiune? Asta'î altă cestiune! Der nu e mai puţinŭ adevĕratŭ, că cei din Viena se silescŭ sĕ intindă Engliterii acéstă momeală.“

„Există alianţa italo-austro-germană. Cei ce facŭ parte din acéstă ligă defensivă şi ofensivă vorbescŭ de iubirea lorŭ de pace şi în acelaşî timpŭ găsescŭ mijloculŭ d'a rĕspêndi vestea despre alţî aliaţî noi, fără sĕ se preocupe de restulŭ Europei.“

Convocare.

Deorece mişcările electorale în tótă ţéra suntŭ în curgere, subscrişii în conţelegere cu mai mulţî alegĕtorî au aflatŭ de consultŭ ca pentru pregătirea agendelorŭ referitóre la alegere şi alegerea delegaţilorŭ la conferinţa generală ţinêndă în loculŭ destinatŭ de cătră comitetulŭ centralŭ, sĕ concheme pe alegĕtorii românî din cercurile electorale Reginulŭ-Săsescŭ şi Gernesig la o consultare prealabilă, care se va ţiné *în Reginulŭ Săsescĭ la 21 Aprilie st. n. a. c. la 2 óre p. m.* în cancelaria primŭ-subscrisului, séu după împrejurărî într'unŭ altŭ localŭ spre acestŭ scopŭ alesŭ.

Suntŭ rugaţî decî toţî alegĕtorii din aceste două cercurî şi cu deosebire inteligenţa a se presenta pe dina amintită în numĕrŭ câtŭ de mare.

S.-Reginŭ, in 31 Martie st. n. 1887.

In numele clubului alegĕtorilorŭ românî:

P. Barbu, *Dr. Absolon Todea.* *B. Raţiu*

SCIRÎ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 9 Aprilie. — Loct. feldm. contele Paar, ântâiulŭ adjutantŭ generalŭ alŭ împĕratului, a primitŭ unŭ lungŭ raportŭ alŭ lui Stoilov, care se pare a fi mulţămitŭ despre comunicările primite.

CONSTANTINOPOLŬ, 9 Aprilie. — Rizabey a renunţatŭ la speranţa d'a aduce o împăciuire a partidelorŭ bulgare.

PETERSBURGŬ, 9 Aprilie. — După scirî private, erî a începutŭ procesulŭ contra participatorilorŭ la atentatulŭ dela 13 Martie. La pertractare s'au chematŭ şi ómenî de încredere dintre nobilî şi burgezî.

DIVERSE.

Este a se considera ca Bulgarŭ principele Alesandru? Judecătoria de Varna a fostŭ silită dilele acestea a aduce din nou o sentinţă, că este orî nu este a se considera ca cetăţênŭ bulgarŭ principele Alesandru? Domnii dela judecătoria din Varna au declaratŭ după o lungă conferinţă, că ei nu suntŭ competenţi. In urma acesteia va fi de lipsă, ca o judecătoriă de apelaţiă sĕ se pronunţă asupra cestiunei acesteia. E vorba de unŭ procesŭ privatŭ alŭ unui architectŭ germanŭ, ce are o pretenţiune de vre-o câte-va mii de francî, rĕmase dela clădirea unui palatŭ princiarŭ lângă Varna. Architectulŭ are a se ţine în totŭ casulŭ de regenţa bulgară, căcî precum sciutŭ este, acesta a cumpĕratŭ tóte bunurile principelui Alesandru, aşa încâtŭ principele astădî nu mai are nici unŭ bunŭ în Bulgaria. Achitectulŭ de sigurŭ va primi în curêndŭ pretenţiunea sa, mai interesantă e însĕ sentinţa judecătoriilorŭ despre cetăţenia bulgară a principelui Alesandru. Pe timpulŭ guvernării sale principele a vorbitŭ în acţiunî oficióse de „patria nóstră bulgară“, ba esistă scrisorî, în care principele se folosea de espresiunea: »Eu ca Bulgarŭ...« Ér decă principele Alesandru, când a primitŭ corona Bulgariei, nu a renunţatŭ cu desĕvêrşire la cetăţenia germană, totuşî ar esista motive, ca cu tóte espresiunile făcute de elŭ sĕ fiă consideratŭ de Germanŭ. O ast-felŭ de sentinţă nu e însĕ pe placulŭ Bulgarilorŭ, căcî sute de mii, décă nu milione, consideră pe principele Alesandru dreptŭ domnitorulŭ legitimŭ, căcî abdicarea lui impusă de Rusia precum şi nóptea dela 21 Augustŭ au puţine motive a fi judecate ca îndreptăţite.

Unŭ accidentŭ sângerosŭ. — Diarulŭ »W. allg. Ztg.“ comunică următórele: Intr'unŭ cupeu alŭ trenului ce mergea dela Viena spre Budapesta se aflau mai di lele trecute următórele persóne: o mamă, două dame frumuşele, fiicele ei, doi tinerî, şi unŭ altŭ călĕtorŭ modestŭ. Mama durmea liniştită, precum sĕ cuvine unei mame bine crescute, cele patru tinere persóne purtau o conversaţiă fórte animată. Celălaltŭ modestŭ călĕtorŭ cerca într'unŭ colţŭ a imita pe mama, ţinêndŭ între genunchî o sticlă mare. Fără de veste se schimbă situaţiunea. Tinerele dame deveniră serióse, feţele lorŭ aci se 'nroşiau ca para focului, aci se 'ngălbinéu. Tinerii le întrebară îngrijaţî, décă li s'a făcutŭ rĕu, şi se oferéu a deschide ferêstra, oferéu apă de colonia şi alte mijlóce pentru linişte, la care însĕ căpĕtau rĕspunsurî refusătóre.

De odată una dintre dame, cu unŭ ţipetŭ de durere şi de spaimă, sare de pe loculŭ unde şedea, şi se repede la mama, care tocmai se deşteptă din somnŭ. Iî şoptesce ceva la ureche, şi mama deveni fórte îngrijată. Tinerii suntŭ in perplexitate, se silescŭ a fi discreţî şi se uită pe ferêstră afară, se védă décă mai este multŭ până la o staţiune. — „Conductorŭ deschide uşa!« strigă mama şi într'o clipă dispărură damele în staţiune. Sgomotulŭ ce-lŭ făcură damele deşteptă din colţulŭ cupeului şi pe modestulŭ călĕtorŭ, care deodată începu sĕ strige cu o voce aprópe plângĕtóre: „Ah, lipitorile mele! Mî-au fugitŭ, am rĕmasŭ păgubaşŭ!“ Audindŭ tinerii acésta, îndată fură lămuriţî despre situaţiune. Modestulŭ călĕtorŭ era unŭ bărbierŭ dela satŭ, care ducea acasă în sticlă acele lipitorî. Capaculŭ dela sticlă cădsuse josŭ prin sguduirea vagonului. Fiinţele setóse de sânge eşiseră din sticlă tirându-se prin vagonŭ în recunóscere şi alegându-şî pe cele două tinere dame ca victime, care trebuiră a'şî jerfi ceva din sângele lorŭ.

Ingropată de viă. — La 20 ale lunei curente, pe la orele 11 diminéţa, mai multe femei şi mai mulţi bărbaţi din satulŭ Bogdănescî, comuna Cucutenî, jud. Iaşî, s'au dusŭ la o lutăriă din Dărjenî ca sĕ ia lutŭ şi cum săpau cu toţiî lutulŭ s'a risipitŭ malulŭ şi au cuprinsŭ pe femeile Maria D. Străchinariu, Zoiţa C. Zară şi Catinca T. Moga. Cu ajutorulŭ celorlalţî ce erau de faţă s'au scosŭ cele două din urmă, numai puţinŭ contusionate, ear Maria Străchinariu fu scósă mórtă.

Superstiţiunile. — Unŭ faptŭ curiosŭ s'a petrecutŭ in cotuna Mânzătescî, comuna Bosia, plasa Braniştea, jud. Iaşî. Locuitorulŭ Costache Pârlogŭ, în dina de 13 Martie a. c. întorcêndu-se cu soţia sa Zoiţa dela cârciumă unde beuseră împreună, a scosŭ tóte lucrurile gospodăriei sale afară şi a datŭ apoi focŭ acoperemêntului casei, spunêndŭ femeei, că casa lorŭ are pe *necuratulŭ* şi că décă nu i-a spusŭ până acuma, a fost ca ea sĕ nu se sparie, asigurându-o însĕ că are sĕ facă casa din nou.

O epistolă de amorŭ. — Dómna Barbier, o frumósă şi avută parisiană, era de multŭ timpŭ în relaţiunî intime cu unŭ june oficerŭ de cavaleriă. La 10 Martie, d. Barbier surprinse pe soţia lui in momentulŭ când aruncă într'o cutiă de scrisorî o epistolă, ce scrisese amantului sĕu. Gelosulŭ soţŭ, uitându-se furiosŭ la necredinciósa sa soţiă, iî dise mâniosŭ: „Sĕ scií că mĕ ducŭ d'a dreptulŭ la biuroulŭ centralŭ alŭ poştei şi îndată ce se va deşerta cutia, voiŭ reclama scrisorea ta. Abia că d. Barbier plecase, apucândŭ spre casa poştei, soţia lui intră la o magasiă şi cumpĕră două litre de spirtŭ pe care-lŭ turnă în cutia scrisorilorŭ, după acésta aprinse unŭ chibritŭ ce'l aruncă înflăcăratŭ în acea cutiă şi fugi repede. Insĕ unŭ birtaşŭ, ascunsŭ sub pórta unei case vecine, observă tótă acéstă procedură şi se grăbi a alarma celui mai apropiatŭ postŭ de poliţiă. Până s'aducă unŭ lăcătuşi şi până sĕ spargă cutia, tótă corespondinţa ajunsese pradă flacărilorŭ. Poliţia a descoperitŭ pe făptuitórea şi dómna Barbier va avea acum a se justifica înaintea tribunalului.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu**

---

patimile sub acele haine largî, dér adî haina e strimtă, mintea e strimtă, numai conşciinţa e largă... In vremea vechiă prin haine se deosibiau ómenii unii de alţii, adî poţî lua prea bine pe unŭ feciorŭ dreptŭ ministru şi pe unŭ ministru orî deputatŭ dreptŭ unŭ feciorŭ de casă mare. In vremea vechiă aceluia ce nu'şî purta portulŭ, i se dicea sĕ umblă *tiptilŭ* şi adî tiptilulŭ a trecutŭ in morală şi politică.

Adî, prin electricitate, poţî sĕ minţî orî câtŭ fără a roşi, căcî obrazulŭ nu se vede. Drumulŭ de fierŭ ne înlesnesce a face adî icî o mişeliă şi mâne sĕ putemŭ fi în altă parte ca sĕ facemŭ una mai bocănă.

Adî, înşelăciunea se chiamă dibăciă; hoţia îndemânare; viclenia diplomaţiă; trădarea îndrăsnélă.

Astfelŭ turbarea d'a nu fi ce putemŭ fi, cuprinde pe toţî şi în acéstă luptă pentru a ajunge cu orî ce chip, nu ne uitămŭ la mijlóce, ţelulŭ ne orbesce. Adesea făcêndŭ sărituri pré marî, ajungemŭ dincolo de ţelŭ. Nu e vorbă; meritulŭ se ridică şi elŭ dér décă acesta intră pe pétra cea mare o sumă nenumĕrată de nemeritoşî în tră pe ferestre şi ajungŭ susŭ plutescŭ, pentru că apa îi du e.

Totŭ printre aceştia găsimŭ şi o seamă de pedanţî carî, décă întêmplarea ia aruncatŭ pe unŭ fotoliu ceva mai înaltŭ, credŭ că potŭ preface totulŭ cum le trăsnesce prin capŭ.

Aşa se dice că într'o ţéră constituţională, unulŭ din aceştia, între altele propune a se face unŭ cântarŭ pentru capacitate şi resultatulŭ sĕ se scrie într'o condică cu multe rubrice de ce e bunŭ fiă-care. De pildă, la unulŭ popă, la altulŭ dascălŭ şi aşa mai încolo.

Celŭ mai bunŭ lucru de făcutŭ în astă privinţă ar fi sĕ se facă fiă-care alegĕtorŭ sĕ pricépă ce misiune are şi ce trebue sĕ facă în adevĕrŭ cu acea *cartă* care i se dă; pentru că nu ajunşii potŭ sĕ judece capacităţile unora şi altora.

Totŭ aşa vedî pe diferiţî înregistratorî, séu socotitorî de cifre, făcêndŭ lucrurî ce nu suntŭ de locŭ capabilî. Sĕ nu uite însĕ vorba Românului: alta e car tea şi alta e mintea.

Aceştî ajunşî au adusŭ o zăpăceală fórte mare. Ţĕranulŭ fuge dela plugŭ spre a se face slujbaşŭ, boiangiulŭ se face ipistatŭ; băieţii jupâneselorŭ fugŭ dela meşteşugŭ şi slugărescŭ pe la ajunşî, că dór s'orŭ ajunge şi ei; advocatulŭ fuge dela judecătoria de pace şi se face gazetarŭ, calendariştii scriu tragedii; etc. etc.. încâtŭ totulŭ a devenitŭ un adevĕratŭ *turnŭ alŭ babilonului.*

Omulŭ în de obşte se măgulesce a fi lăudatŭ într'unŭ lucru, în care nu se pricepe câtuşî de puţinŭ. Şi de aceea, fără sĕ ţie socotélă de vorbele unui bietŭ învĕţatŭ vechiu, că pentru o singură meseriă nu e de ajunsŭ viéţa, îi vedemŭ pe ajunşî şi doctorî, şi advocaţî, şi profesorî, şi deputaţî şi décă s'ar puté şi senatorî în acelaşî timpŭ.

Décă ne amŭ mărgini zădărnicia şi amŭ rĕmâné în cerculŭ conscinţelorŭ şi puterilorŭ nóstre, de sigurŭ că ne arŭ stima sinceri semenii noştrii, şi ţéra ar avé unŭ profitŭ realŭ. Insĕ nu e aşa. Cei mai mulţî se ţinŭ de macsima: „Schimbă-ţî loculŭ, ca sĕ-ţî schimbî noroculŭ.“

Pesimiştii desperă în găsirea leacului, dér ceilalţî nu trebue sĕ ne luămŭ după ei. Leaculŭ stă în acésta: **statornicia în principiile bune.** Pentru acésta trebue sĕ ne ferimŭ de bólă, depărtândŭ împrejurările ce o potŭ produce, adecă sĕ muncimŭ seriosŭ, sĕ luămŭ totulŭ dela temeliă şi numai aşa di cu di, anŭ cu anŭ, în continuu, rĕuşimŭ; dér cu prefacerî nechibzuite şi legî pripite nu vomŭ face nimicŭ. Progresulŭ e stânjenitŭ de capetele góle, carî, — tocmai pentru că suntŭ góle, — plutescŭ pe d'asupra.

Sĕ ne ferimŭ a lua îndrăsnéla dreptŭ talentŭ şi încăpăţînarea dreptŭ sciinţă.

Conferenţiarulŭ declară la sfârşitŭ că, după cum unŭ colegŭ alŭ d sale a voitŭ sĕ rĕsbune cuvêntulŭ *pa tria*, totŭ aşa şi d-sa vrea sĕ rĕsbune cuvêntulŭ *onóre, onorabilŭ.* CGlŭ dintêiu însĕ a arĕtatŭ partea seriósă; d. conferenţiarŭ însĕ nî-a pusŭ în vedere tocmai partea ridiculă a lucrului, căcî *ridendo castigat mores.* (rîdêndŭ pedepsesce moravurile). In adevĕrŭ tóte tipurile ce ni le-a trecutŭ pe dinainte suntŭ de aceia, pe carî îi numimŭ *onorabilî.* Acestŭ nume s'a întinsŭ şi la alte tipurî mai inferiore. Aşa d sa în comedia-i *Hagi-Bina* pune pe unŭ epistatŭ, care vine sĕ aducă o citaţiă la unŭ neguţătorŭ şi intrândŭ în odaiă nu găsesce pe nimenî şi vede tutunulŭ pe masă. Indată începe sĕ îndese în busunare. Neguţătorulŭ intrândŭ pe uşă şi vĕdêndu-lŭ, îi dise numai: — „Da ce facî, *onorabile?...«*

Din nenorocire, orî câtŭ suntŭ de ridiculî şi de rĕu-făcĕtorî *onorabilii*, ómenii se supunŭ lorŭ, fiindŭ că suntŭ îndrăsneţî şi îndemânaticî dacă pe a'şî însuşi dreptulŭ de a porunci în numele civilisaţiei şi alŭ libertăţii. Decî la luptă cu toţii ca sĕ scăpămŭ de acestŭ soiu de *onorabilî!*

(»România.“) *Gheorghe dela Plevna.*

Cursulu la bursa de Viena
din 7 Aprilie st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	101 20
Rentă de hârtiă 5%	88 15
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 —
Bonurĭ rurale ungare	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123 82
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124.75
Renta de hârtiă austriacă	80 70
Renta de arg. austr.	81 90
Renta de aurŭ austr.	112 15
Losurile din 1860	133.25
Acţiunile băncel austro-ungare	877.—
Act. băncel de creditŭ ung.	286.—
Act. băncel de creditŭ austr.	281.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.99
Napoleon-d'orĭ	10.08
Mărcĭ 100 imp. germ.	62 55
Londra 10 Livres sterlinge	127 50

Bursa de Bucuresci.
Cota oficială dela 26 Martie st. v. 1887.

	Cump.	vend.
Renta română (5%).	90½	91¼
Renta rom. amort. (5%)	95—	95½
» convert. (6%)	84½	85 —
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	35—
Credit fonc. rural (7%)	102—	102½
» „ „ (5%)	85¼	86—
» » urban (7%)	98—	98½
» » » (6%)	90½	91½
» » » (5%)	81¾	82½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
» » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	17.01	18.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.—	2.02

Cursulu pieţei Braşovu
din 8 Aprilie st. n. 1887

		Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vênd.	8 50
Argint românesc	»	8.44	»	8.48
Napoleon-d'orĭ	»	10.04	»	10 07½
Lire turcescĭ	»	11.41	»	11.44
Imperialĭ	»	10.41	»	10.44
Galbenĭ	»	5 94	»	5.98
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	112.—	»	113.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi postaultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea diarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze

ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.